

«FFK-gudstjeneste» Temagudstjeneste i Fredrikstad domkirke, 10 09 23

15 s i treenighetstiden, Matt 5,38-48. «Elsk deres fiender»

Biskop emeritus Halvor Nordhaug

**

Det er et vakkert syn å se mange mennesker i kirken.

Og ekstra vakkert blir det når jeg ser alle de rød hvite skjerfene.

Dette er en vanlig gudstjeneste, men samtidig en spesiell gudstjeneste hvor vi markerer at klubben i våre hjerter – FFK – i år fyller 120 år.

Så har jeg registrert på nettsidene til Fredriksstad Blad og på Facebook at ikke alle er like begeistret for at vi gjør denne gudstjenesten rød-hvit.

En skrev det slik: «Fotball hører til på en stadion og er en sport. Fotball har ikke noe med kirka å gjøre».

Hvor har man det fra?

En annen skrev endatil: «Hold religion unna fotballen.. det er rota til alt vondt!»

For egen del hadde jeg mer sans for denne kommentaren:

«Når kirkerommet representerer Han som angivelig har gitt mennesker muligheten til å elske fotball, bør man få hedre klubben sin, også i Guds hus!»

Her synes jeg vi er på sporet av noe viktig, og nettopp det som er grunnen til å bruke en av årets gudstjenester til å markere dette jubileet: Gud har gitt oss muligheten til å elske fotball.

Ja for hva er fotball, er det ikke livsglede? Glede over leken, kroppen, spenningen med opp- og nedturer, jubelen når det blir scoring og kanskje også opprykk?

 Og hvor kommer denne gleden fra? I Bibelen står det at «alt det gode kommer ovenfra» - alt som er godt og sant og morsomt og fint – kommer ovenfra, fra Gud som har skapt oss med «muligheten til å elske fotball» og elske livet.

II

Fotball handler om glede og livsutfoldelse. Og så handler fotball om fellesskap. Jeg er blant dem som helst inntar plassen på Sørsia sammen med Plankehaugen for å kjenne på fellesskapet. Og så ser jeg meg rundt på alle de andre som står der, og det er ikke

mange jeg kjenner, og mange av dem ser i likhet med meg underlige ut – men vi har noe sammen. Og derfor synger vi og roper og klapper.

Og når kampen begynner løfter vi skjerfet og synger «For Fredrikstad, for Fredrikstad – står vi en for alle og alle for en.» Er det ikke vakkert? Den sangen skulle jo vært i salmeboka. Men dit kommer den vel neppe. For salmeboka skal jo brukes over alt - også i Sarpsborg.

I dag kommer vi til Guds hus for å takke Gud for FFK og for gleden de bringer, og for alt hva denne klubben har betydd for byen gjennom 120 år. Og vi skal be for klubben og for alt det gode som skjer der, og vi nevner særlig gatelaget som vi også samler inn penger til i gudstjenesten. Skulle ikke dette høre hjemme i Guds hus?

Det er en fare for kristendommen hvis kirka ikke bryr seg om det levende livet og det stedet dette livet leves.

III

Jeg nevnte at vi i denne gudstjenesten skal be for FFK. Men vi ber altså ikke om seier eller om opprykk. Vi kan jo ikke be Gud om å støtte vår klubb på andres bekostning.

Det var en som skrev slik i debatten på Facebook: «La nå FFK få all den støtte de trenger. Om kjerka er det som skal til for att døm ikke gjør som vanlig, nemlig å snuble på trappa». Så er jo det flott.

Likevel - vi kan ikke be om seier. Men jeg husker cupfinalen i 1966 mellom FFK og Lyn. To minutter før full tid fikk FFK straffe. Den gang var det mulig å klatre over gjerdet på Ullevål og stille seg bak mål. Det var jo ikke lov, men fristelsen ble for stor og jeg var ikke alene. Så sto jeg der og så Arne Pedersen ta tilløp mot ballen. Da ba jeg til Gud. Og som noen vil huske – ballen trilla inn nederst i venstre hjørne, og jeg ble så glad at jeg gråt. Men jeg tror ikke min bønn var det som gjorde utslaget, men derimot Arne Pedersens ro og sikre teknikk.

IV

Så har vi i dag hørt noen bibeltekster lest i gudstjenesten.

1 Profeten Mika: «Han har kunngjort for deg, menneske, hva godt er. Og hva krever Herren av deg? Bare at du gjør rett, viser trofast kjærlighet og vandrer ydmykt med din Gud.»

2 Og Paulus skriver: «Og dette ber jeg om, at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på innsikt og dømmekraft.»

Dagens hovedord er altså kjærlighet. Gud er kjærlighet og vi skal elske hverandre

Ja i den siste teksten som ble lest av sokneprest Endre fikk vi til og med høre at vi skulle elske våre fiender. Altså også Sarpsborg 08?? Det høres krevende ut.

Fotball kan jo til tider gi næring til aggressive følelser overfor motstanderne. En av sangene på stadion inneholder følgende hilsen til motstanderlaget: «Vi skal lære dere fotball vi skal knuse deres knær. Reis så hjem igjen hvis du har livet kjær».

Det høres ikke bra ut. Men vi vet jo alle, at dette bare er en del av spillet, og at det nettopp er et spill. Vi knuser ikke motstanderens knær. Og etter kampen takker både spillerne og trenerne hverandre for kampen, selv om det har gått tøft for seg. Jeg synes det er vakre øyeblikk.

Jeg ser fram til at FFK og Sarpsborg 08 skal gjøre det når lagene møtes i Eliteserien neste år.

Og lagenes supportere skal være trygge både i Sarpsborg og her. Heldigvis er vi ikke kommet dit hos oss at bortelagets supportere må ha politiskorte for å komme trygt hjem etter kampen. Når sarpingene kommer hit til oss på stadion, la oss da da gå ned på brygga etter kampen og ta en brus sammen med dem.

V

Men det kan jo være at fiendskapen kan oppstå på andre områder i livet som er mer alvorlige enn fotballen. Gamle konflikter kan kjøle ned forholdet mellom mennesker som skulle være glade i hverandre, så isen fryser til. Kanskje du vet om noen som du fiendtlige følelser overfor? Noen må ta det førte skrittet mot forsoning. Kanskje må det bli deg?

Jesus sier: Du skal elske din neste, også din fiende, som deg selv. Det kan høres umulig ut. Men kjærlighetens kraft er stor. Det var som kjent ikke vinden, men sola som fikk frakken av mannen i eventyret.

Så må jeg legge til at verden ikke er noe paradys, og at det finnes fiender som vi må holde oss unna og kanskje også forsvare oss mot. Men også disse menneskene er innenfor Guds kjærlighet, selv om de ikke kan være innenfor vår.

Da Jesus hang på korset var han offer for fiender, men han elsket dem, og det var for deres skyld han hang der. Og mens han hang der ba han: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør».

Ikke noe av det vi gjør kan hindre Gud fra å elske oss.

Ikke noe av det du gjør kan hindre Gud fra å elske deg.

VI

I denne gudstjenesten feirer vi, som vanlig, også nattverd. Det er et kjærlighetsmåltid der vi får ta imot Jesus, han som elsker alle.

Så kan det hende at du tenker at du ikke kan gå til nattverd, dette er ikke for deg. For du synes kanskje at troen din ikke er sterk nok, og at du har ikke levd etter boka, og har gjort mange ting som du angrer på.

Men ser du nattverdkalken som står der framme på alteret? Den ser ut som en pokal, men det er det ikke. Nattverden er ikke en premie for en sterk tro eller et fremragende liv, men et sted der vi kan ta imot Jesus. Nattverden er for alle som vil følge ham og dele livet med ham.

Gud er kjærlighet. Ditt liv er i Guds hender. Husk det. Og hold deg der, og gi hans kjærlighet videre.